

Byla svatá noc tak kolem roku sedmdesát pět
Venku na Pilaři praskal snad půl metru tlustý led
Tam kde je dneska Ruská honili se kluci na saních
Tátové kouřili a z jedné lahve pili levnej líc

I svatý Petr v zemi nesvatý se smál
Když si ty poctivý na prstech počítal

Byla noc a farář na půlnoční kázal skoro sám
Stejně ta slova starou klenbou našla cestu ke hvězdám
I k týhle přerobitý zemi Bůh se snášel ve vločkách
Na chlapy od uhlí co mají navždy v očích černý prach

A malý Jeník v zemi nesvatý se smál
Zatím jen od jedné do pěti počítal

Na naši jízdu králů svítil měsíc bezohledný vrah
Mizerné poezie s blbou rudou hvězdou na klopách
Tam někde hluboko v nás čekal prostý přitesaný kříž
A hlas co říkal já jsem tu a ty mě jednou uslyšíš

Byla svatá noc a hradem českých králů chodil mráz
A rybář Pavel vázal zase nové uzly na provaz
Ale nám pod saněmi křupal stále stejně stejný sníh
Ještě jsme netušili jak je těžký úděl bezmocných

To všechno přišlo s věkem jak na jaře mráz
Když lidi zabíjel ten ne prostor ne čas

Pak někdo zpíval někdo udával a někdo se jen bál
A nám přes všechno rostly vlasy i ten život běžel dál
Tupě jsme poslouchali i když nikdo nechtěl poslouchat
Všichni jsme stáli na dohled těch velkých otevřených vrat

Svatý Petr s bílou přilbou věčným mourem na řasách
Zatípnul Startku a řek partyzáni nemám o vás strach
I když už desítky let nejezdím po Ruský na saních
Ty vločky cítím i tu trapnou bídu sedmdesátých

A já vím to že ke mně tehdy mluvil Bůh
A že ta kořalka to štěstí je můj dluh